

Száz éve született Berzeviczy Gizella

Történelmi név viselője volt.

Berzeviczy Gizella a neves nagyok szegénysorsú rokonágáról származott. A Temes megyei Csákváron, 1878. január 15-én született. 1898-ban Budapesten érettségizett és a pesti tudományegyetemen szerezte történelemtanári oklevelét. Trencsényben, Budafokon, Szabadkán és Aradon tanított. Aradon, a háború végefelé figyelt fel a munkásmozgalomra, a szocialista eszmékre. Itt lépett be a Szociáldemokrata Pártba és az öszi rózsás forradalom idején itt alapított pedagógus szakszervezetet, amelynek alelnökeként tevékenykedett. A román intervenció csapatok előrenyomulása miatt Budapesten rekedt, ahol éppen egy szociológiai tanfolyamot látogató.

A Tanácsköztársaság idején az egri Erzsébet Nőiskola igazgatója volt, egyben Heves megyében a tanácskormány kultúrpolitikáját magyarázó tanfolyamokat tartott a helyi pedagógus társadalomnak. 1919. augusztus elsején búcsúzott hallgatóitól, és mire Budapestre érkezett, már dühöngött a felfélt.

Ezzel el is kezdődött megpróbáltatásainak sorozata. A proletárdiktatúra alatti tevékenysége miatt letartóztatták és kéthónapi vizsgálati fogság után nyolcévi fegyházra ítélték. A vád „osztályel-

leni izgatás és istenkáromlás” volt, mert „mint az Erzsébet-nőiskola vezetője, mind a növendékek körében, mind a tanári kar előtt, a kari gyűlésen mondott beszédekkel, a Tanácsköztársaság fenntartása érdekében állandóan agitált, mint a szociológia előadója, eszméit a kiskorú és serdületlen növendékek soraiban is terjesztette”. Börtönlélményeiről megrendítően tudósít Mária-nosztra című önéletrajzi regényében. 1922-ben, az ismeretlen fogolycsere-akcióval, Szovjet-Oroszországba került. Részt vesz a szocializmus első hazájának kulturális forradalmában. Odesszában, Tbiliszi-ben és Szaratovban tanított. Mindvégig tagja volt a Szovjetunió Kommunista Pártjának.

A II. világháború alatt magyar hadifogolyok százait oktatta szemináriumokon, megismertette a kényszerűen távolba került katonákat az ellenforradalmi rendszer, a Horthy-fasizmus igazi természetével, a szovjethatalom perspektíváival.

1946-ban tért vissza felszabadult hazájába. Nyugdíjas-ként is, korát meghazudtoló frissességgel és energiával folytatta, amit elkezdett. Előadásokat tartott, részt vett az oktató munkában, a párt könyvtárának tevékenységében.

1954-ben halt meg.

R. T.

A KÓTA közgyűlése

Szombaton a Fészek Művészklub nagytermében tartotta tisztújító közgyűlését a legnagyobb tömegeket tömörítő, legszélesebb művészeti ág, a csaknem 200 ezer tagot számláló amatőr kórus- és zenekari mozgalom országos szervezete, a Kórusok Országos Tanácsa. A tanácskozást Kiss Kálmán, a KÓTA elnöke nyitotta meg.

A közgyűlésen, melyen megjelent Boros Sándor kulturális miniszterhelyettes — a KÓTA elnökségének írásos beszámolójához Maróti Gyula, a Szervezet főtájkára fűzött szóbeli kiegészítést. Az elnökség beszámolója és a főtájkári referátum egyaránt hangsúlyozta, hogy a szervezet két évvel ezelőtti megtartott közgyűlése óta a kórusok száma a zenei nevelés szempontjából korábban legelmaradottabb területeken, a szakmunkástanulók és a falusi dolgozók körében, számottevően gyarapodott. A kórusszervezetek országsszerte egyre eredményesebben irányítják az énekkarok, népdalkörök és az öntevékeny zenei együttesek munkáját, amelyet a hazai és külföldi rendezvényeken, fesztiválokon elért eredményeket is fémjelveznek.

A közgyűlés elfogadta az elnökségnek a szervezeti ügyrend módosítására tett javaslatát és megválasztotta a KÓTA 122 tagú választmányát. A választmány elnöke változatlanul Kiss Kálmán, a Magyar Rádió elnökhelyettese, főtájkára továbbra is Maróti Gyula lett. A KÓTA tiszteletbeli elnökeivé Ádám Jenő és Bárdos Lajos zeneszerzőket, ifj. Bartók Bélát, Farkas Ferenc zeneszerzőt, Kodály Zoltánt, valamint Sándor Frigyes és Vaszy Viktor karnagyokat választották.

Sosem lehet tudni Shaw-bemutató a Kiszínházban

Fellélegzett a közönség a Kiszínház Shaw-premierjén, mint amikor hosszú, ünnepi dísznótárok nehéz sorozata után végre friss franciasalátát tálnak elő. A *Sosem lehet tudni* kellemes szórakozás, nevetésekkel spékelt és közbetapsolásokkal fűszerezett igazi, régen várt színházi este volt.

Miért?

1. Az önfeléd játékra kiéhezt közönség kétszeresen is meghálálta az évad első felének komorabb, drámai hangulatait feloldó vigjátékot.

2. Örült, hogy bebizonyosodott, a színészek sem felejtették el játszani, nem rádírozták ki jénükből a jókedv iránti fogékonyságot.

3. Jó látni a szellemiséget a szellemeskedés helyett, a darabot az újraértelmező rendező helyett, a jókedvű játékot a mindenáron való eredetiség helyett, a színházat a színházasszi helyett.

Mi kell mindehhez?

1. Nem árt egy jó író (G. B. Shaw igazán ebbe a tiszteletre méltó csoportba tartozik) jó darabja (a *Sosem lehet tudni* nem tartozik ugyan a legsikeresebb Shaw-művek közé, több, dramaturgiai gyenge pontja is van, mégis magán viseli a kiváló drámaíró szinte minden erényét. Ottlik Géza fordítása tömören és jól alkalmazkodik a hétköznapi beszédnek alapuló kihegyezett stílushoz, a szellemes fordulatokhoz).

2. Jó, ha van egy rendező, aki nem önmagát produkálja, hanem igyekszik minél jobban megérteni és megérteni az írói szándékot, ismeri a színház csínját-bínját, s képes felszabadítani a színészek szunnyadó játék-kedvét. (Félt László maga választotta darabját dicséretes tartózkodással, a shaw-i vigjáték mélyrétegében meghúzó társadalmi kritikát is pontosan érzékelő, világos és tiszta rendezésben állította színre.)

3. Kellene tervező társak, akik a játék költői tere helyett a maréknyi aprópénzből is az előadást jól szolgáló, hangulatot is teremtő díszletet és jelmezeket terveznek. (A játékeret, vendégként, Varga Mátyás, a jelmezeket Vágóölgyi Ilona tervezte.)

Pedig Shaw-t nem könnyű színpadra állítani. Mint ahogy nem könnyű az udvari bolondot interpretálni, azt, akinek egyedüli kiváltsága, hogy nevetve és nevetetve a legkegyetlenebb igazságokat is kimondhatja. Az Oscar Wilde-on nevelkedett Shaw megtanulta a színházat, kiteljesítette tobzózó szellemességét, pengeéles logikájával kacagtatva nyesegette a száradelő képmutató Angliájának megannyi kinövését. (E kinövésekből máig marad jócskán!)

A *Sosem lehet tudni* a korabeli angol társadalom képmutató világa ellen, első sorban a feminista harcok

Hernádi Oskár felvétele

Glória (Hartmann Teréz) és dr. Valentin (ifj. Újlaky László)

túlbuzgó bajnokai ellen emeli fel szavát. Természetesen a fricskái elől nem menekül semmi és senki, legyen az álszent joggyakorlat, elavult viselkedési forma, öltözködés, vagy éppen maga Shakespeare Vilmos. A hazug magatartásokat leleplező morális alapállásból a ráció jegeiben született színpadi vitáirata egy váratlan helyzetekkel átszőtt, látszólagos cselekménybe ágyazott vigjáték. Erdekes, szellemes és elevenben vágó, ahol az író által kénye-kedve szerint mozgatott marionettfigurák mint egy szellemi párba részvevői eszméket, magatartásformákat, pro és kontra érveket képviselnek.

Miről is van szó tulajdonképpen? Az angol tengerparti üdülőhelyen játszó történetben a felszín más, mint a valóság. Az emberek olyan mázzal kenik be arcukat, amilyenek a társadalom színét is bemutatta. Az őt látja őket, vagy amilyenek önmagukat látni szeretnék. S maszk alatt elfojtva bújkál valódijuk. A két síkon folyó színpadi és színészi játékot kell hihetően, szellemesen, humorosan és pörgően megvalósítani. Olyan ez, mint egy vívóasszó, ahol a színésznek nem bújnak bele egy-egy típus bőrébe, nem alakulnak át teljes lényükké, hanem más-más figurákká, hanem okos mérkőző felek módjára magukra veszik a vívópasztort, kezükbe az eszmék, gondolatok pengéit, s kezdődik az előkészítés, támadás, védekezés, ripost.

Bizonyára van ennek az előadásnak jó néhány gyengébb pontja. Így például nem eléggé kihegyezett stílus, Glória szerepének első felvonásbeli háttérbe szorítása, a pincér által megfogalmazott filozófiai gondolatok túlbuzgó bajnokai ellen emeli fel szavát. Természetesen a fricskái elől nem menekül semmi és senki, legyen az álszent joggyakorlat, elavult viselkedési forma, öltözködés, vagy éppen maga Shakespeare Vilmos. A hazug magatartásokat leleplező morális alapállásból a ráció jegeiben született színpadi vitáirata egy váratlan helyzetekkel átszőtt, látszólagos cselekménybe ágyazott vigjáték. Erdekes, szellemes és elevenben vágó, ahol az író által kénye-kedve szerint mozgatott marionettfigurák mint egy szellemi párba részvevői eszméket, magatartásformákat, pro és kontra érveket képviselnek.

Miről is van szó tulajdonképpen? Az angol tengerparti üdülőhelyen játszó történetben a felszín más, mint a valóság. Az emberek olyan mázzal kenik be arcukat, amilyenek a társadalom színét is bemutatta. Az őt látja őket, vagy amilyenek önmagukat látni szeretnék. S maszk alatt elfojtva bújkál valódijuk. A két síkon folyó színpadi és színészi játékot kell hihetően, szellemesen, humorosan és pörgően megvalósítani. Olyan ez, mint egy vívóasszó, ahol a színésznek nem bújnak bele egy-egy típus bőrébe, nem alakulnak át teljes lényükké, hanem más-más figurákká, hanem okos mérkőző felek módjára magukra veszik a vívópasztort, kezükbe az eszmék, gondolatok pengéit, s kezdődik az előkészítés, támadás, védekezés, ripost.

Bizonyára van ennek az előadásnak jó néhány gyengébb pontja. Így például nem eléggé kihegyezett stílus, Glória szerepének első felvonásbeli háttérbe szorítása, a pincér által megfogalmazott filozófiai gondolatok túlbuzgó bajnokai ellen emeli fel szavát. Természetesen a fricskái elől nem menekül semmi és senki, legyen az álszent joggyakorlat, elavult viselkedési forma, öltözködés, vagy éppen maga Shakespeare Vilmos. A hazug magatartásokat leleplező morális alapállásból a ráció jegeiben született színpadi vitáirata egy váratlan helyzetekkel átszőtt, látszólagos cselekménybe ágyazott vigjáték. Erdekes, szellemes és elevenben vágó, ahol az író által kénye-kedve szerint mozgatott marionettfigurák mint egy szellemi párba részvevői eszméket, magatartásformákat, pro és kontra érveket képviselnek.

Miről is van szó tulajdonképpen? Az angol tengerparti üdülőhelyen játszó történetben a felszín más, mint a valóság. Az emberek olyan mázzal kenik be arcukat, amilyenek a társadalom színét is bemutatta. Az őt látja őket, vagy amilyenek önmagukat látni szeretnék. S maszk alatt elfojtva bújkál valódijuk. A két síkon folyó színpadi és színészi játékot kell hihetően, szellemesen, humorosan és pörgően megvalósítani. Olyan ez, mint egy vívóasszó, ahol a színésznek nem bújnak bele egy-egy típus bőrébe, nem alakulnak át teljes lényükké, hanem más-más figurákká, hanem okos mérkőző felek módjára magukra veszik a vívópasztort, kezükbe az eszmék, gondolatok pengéit, s kezdődik az előkészítés, támadás, védekezés, ripost.

Bizonyára van ennek az előadásnak jó néhány gyengébb pontja. Így például nem eléggé kihegyezett stílus, Glória szerepének első felvonásbeli háttérbe szorítása, a pincér által megfogalmazott filozófiai gondolatok túlbuzgó bajnokai ellen emeli fel szavát. Természetesen a fricskái elől nem menekül semmi és senki, legyen az álszent joggyakorlat, elavult viselkedési forma, öltözködés, vagy éppen maga Shakespeare Vilmos. A hazug magatartásokat leleplező morális alapállásból a ráció jegeiben született színpadi vitáirata egy váratlan helyzetekkel átszőtt, látszólagos cselekménybe ágyazott vigjáték. Erdekes, szellemes és elevenben vágó, ahol az író által kénye-kedve szerint mozgatott marionettfigurák mint egy szellemi párba részvevői eszméket, magatartásformákat, pro és kontra érveket képviselnek.

Miről is van szó tulajdonképpen? Az angol tengerparti üdülőhelyen játszó történetben a felszín más, mint a valóság. Az emberek olyan mázzal kenik be arcukat, amilyenek a társadalom színét is bemutatta. Az őt látja őket, vagy amilyenek önmagukat látni szeretnék. S maszk alatt elfojtva bújkál valódijuk. A két síkon folyó színpadi és színészi játékot kell hihetően, szellemesen, humorosan és pörgően megvalósítani. Olyan ez, mint egy vívóasszó, ahol a színésznek nem bújnak bele egy-egy típus bőrébe, nem alakulnak át teljes lényükké, hanem más-más figurákká, hanem okos mérkőző felek módjára magukra veszik a vívópasztort, kezükbe az eszmék, gondolatok pengéit, s kezdődik az előkészítés, támadás, védekezés, ripost.

Bizonyára van ennek az előadásnak jó néhány gyengébb pontja. Így például nem eléggé kihegyezett stílus, Glória szerepének első felvonásbeli háttérbe szorítása, a pincér által megfogalmazott filozófiai gondolatok túlbuzgó bajnokai ellen emeli fel szavát. Természetesen a fricskái elől nem menekül semmi és senki, legyen az álszent joggyakorlat, elavult viselkedési forma, öltözködés, vagy éppen maga Shakespeare Vilmos. A hazug magatartásokat leleplező morális alapállásból a ráció jegeiben született színpadi vitáirata egy váratlan helyzetekkel átszőtt, látszólagos cselekménybe ágyazott vigjáték. Erdekes, szellemes és elevenben vágó, ahol az író által kénye-kedve szerint mozgatott marionettfigurák mint egy szellemi párba részvevői eszméket, magatartásformákat, pro és kontra érveket képviselnek.

Miről is van szó tulajdonképpen? Az angol tengerparti üdülőhelyen játszó történetben a felszín más, mint a valóság. Az emberek olyan mázzal kenik be arcukat, amilyenek a társadalom színét is bemutatta. Az őt látja őket, vagy amilyenek önmagukat látni szeretnék. S maszk alatt elfojtva bújkál valódijuk. A két síkon folyó színpadi és színészi játékot kell hihetően, szellemesen, humorosan és pörgően megvalósítani. Olyan ez, mint egy vívóasszó, ahol a színésznek nem bújnak bele egy-egy típus bőrébe, nem alakulnak át teljes lényükké, hanem más-más figurákká, hanem okos mérkőző felek módjára magukra veszik a vívópasztort, kezükbe az eszmék, gondolatok pengéit, s kezdődik az előkészítés, támadás, védekezés, ripost.

Bizonyára van ennek az előadásnak jó néhány gyengébb pontja. Így például nem eléggé kihegyezett stílus, Glória szerepének első felvonásbeli háttérbe szorítása, a pincér által megfogalmazott filozófiai gondolatok túlbuzgó bajnokai ellen emeli fel szavát. Természetesen a fricskái elől nem menekül semmi és senki, legyen az álszent joggyakorlat, elavult viselkedési forma, öltözködés, vagy éppen maga Shakespeare Vilmos. A hazug magatartásokat leleplező morális alapállásból a ráció jegeiben született színpadi vitáirata egy váratlan helyzetekkel átszőtt, látszólagos cselekménybe ágyazott vigjáték. Erdekes, szellemes és elevenben vágó, ahol az író által kénye-kedve szerint mozgatott marionettfigurák mint egy szellemi párba részvevői eszméket, magatartásformákat, pro és kontra érveket képviselnek.

Miről is van szó tulajdonképpen? Az angol tengerparti üdülőhelyen játszó történetben a felszín más, mint a valóság. Az emberek olyan mázzal kenik be arcukat, amilyenek a társadalom színét is bemutatta. Az őt látja őket, vagy amilyenek önmagukat látni szeretnék. S maszk alatt elfojtva bújkál valódijuk. A két síkon folyó színpadi és színészi játékot kell hihetően, szellemesen, humorosan és pörgően megvalósítani. Olyan ez, mint egy vívóasszó, ahol a színésznek nem bújnak bele egy-egy típus bőrébe, nem alakulnak át teljes lényükké, hanem más-más figurákká, hanem okos mérkőző felek módjára magukra veszik a vívópasztort, kezükbe az eszmék, gondolatok pengéit, s kezdődik az előkészítés, támadás, védekezés, ripost.

Bizonyára van ennek az előadásnak jó néhány gyengébb pontja. Így például nem eléggé kihegyezett stílus, Glória szerepének első felvonásbeli háttérbe szorítása, a pincér által megfogalmazott filozófiai gondolatok túlbuzgó bajnokai ellen emeli fel szavát. Természetesen a fricskái elől nem menekül semmi és senki, legyen az álszent joggyakorlat, elavult viselkedési forma, öltözködés, vagy éppen maga Shakespeare Vilmos. A hazug magatartásokat leleplező morális alapállásból a ráció jegeiben született színpadi vitáirata egy váratlan helyzetekkel átszőtt, látszólagos cselekménybe ágyazott vigjáték. Erdekes, szellemes és elevenben vágó, ahol az író által kénye-kedve szerint mozgatott marionettfigurák mint egy szellemi párba részvevői eszméket, magatartásformákat, pro és kontra érveket képviselnek.

Miről is van szó tulajdonképpen? Az angol tengerparti üdülőhelyen játszó történetben a felszín más, mint a valóság. Az emberek olyan mázzal kenik be arcukat, amilyenek a társadalom színét is bemutatta. Az őt látja őket, vagy amilyenek önmagukat látni szeretnék. S maszk alatt elfojtva bújkál valódijuk. A két síkon folyó színpadi és színészi játékot kell hihetően, szellemesen, humorosan és pörgően megvalósítani. Olyan ez, mint egy vívóasszó, ahol a színésznek nem bújnak bele egy-egy típus bőrébe, nem alakulnak át teljes lényükké, hanem más-más figurákká, hanem okos mérkőző felek módjára magukra veszik a vívópasztort, kezükbe az eszmék, gondolatok pengéit, s kezdődik az előkészítés, támadás, védekezés, ripost.

Bizonyára van ennek az előadásnak jó néhány gyengébb pontja. Így például nem eléggé kihegyezett stílus, Glória szerepének első felvonásbeli háttérbe szorítása, a pincér által megfogalmazott filozófiai gondolatok túlbuzgó bajnokai ellen emeli fel szavát. Természetesen a fricskái elől nem menekül semmi és senki, legyen az álszent joggyakorlat, elavult viselkedési forma, öltözködés, vagy éppen maga Shakespeare Vilmos. A hazug magatartásokat leleplező morális alapállásból a ráció jegeiben született színpadi vitáirata egy váratlan helyzetekkel átszőtt, látszólagos cselekménybe ágyazott vigjáték. Erdekes, szellemes és elevenben vágó, ahol az író által kénye-kedve szerint mozgatott marionettfigurák mint egy szellemi párba részvevői eszméket, magatartásformákat, pro és kontra érveket képviselnek.

Miről is van szó tulajdonképpen? Az angol tengerparti üdülőhelyen játszó történetben a felszín más, mint a valóság. Az emberek olyan mázzal kenik be arcukat, amilyenek a társadalom színét is bemutatta. Az őt látja őket, vagy amilyenek önmagukat látni szeretnék. S maszk alatt elfojtva bújkál valódijuk. A két síkon folyó színpadi és színészi játékot kell hihetően, szellemesen, humorosan és pörgően megvalósítani. Olyan ez, mint egy vívóasszó, ahol a színésznek nem bújnak bele egy-egy típus bőrébe, nem alakulnak át teljes lényükké, hanem más-más figurákká, hanem okos mérkőző felek módjára magukra veszik a vívópasztort, kezükbe az eszmék, gondolatok pengéit, s kezdődik az előkészítés, támadás, védekezés, ripost.

Bizonyára van ennek az előadásnak jó néhány gyengébb pontja. Így például nem eléggé kihegyezett stílus, Glória szerepének első felvonásbeli háttérbe szorítása, a pincér által megfogalmazott filozófiai gondolatok túlbuzgó bajnokai ellen emeli fel szavát. Természetesen a fricskái elől nem menekül semmi és senki, legyen az álszent joggyakorlat, elavult viselkedési forma, öltözködés, vagy éppen maga Shakespeare Vilmos. A hazug magatartásokat leleplező morális alapállásból a ráció jegeiben született színpadi vitáirata egy váratlan helyzetekkel átszőtt, látszólagos cselekménybe ágyazott vigjáték. Erdekes, szellemes és elevenben vágó, ahol az író által kénye-kedve szerint mozgatott marionettfigurák mint egy szellemi párba részvevői eszméket, magatartásformákat, pro és kontra érveket képviselnek.

Miről is van szó tulajdonképpen? Az angol tengerparti üdülőhelyen játszó történetben a felszín más, mint a valóság. Az emberek olyan mázzal kenik be arcukat, amilyenek a társadalom színét is bemutatta. Az őt látja őket, vagy amilyenek önmagukat látni szeretnék. S maszk alatt elfojtva bújkál valódijuk. A két síkon folyó színpadi és színészi játékot kell hihetően, szellemesen, humorosan és pörgően megvalósítani. Olyan ez, mint egy vívóasszó, ahol a színésznek nem bújnak bele egy-egy típus bőrébe, nem alakulnak át teljes lényükké, hanem más-más figurákká, hanem okos mérkőző felek módjára magukra veszik a vívópasztort, kezükbe az eszmék, gondolatok pengéit, s kezdődik az előkészítés, támadás, védekezés, ripost.

Bizonyára van ennek az előadásnak jó néhány gyengébb pontja. Így például nem eléggé kihegyezett stílus, Glória szerepének első felvonásbeli háttérbe szorítása, a pincér által megfogalmazott filozófiai gondolatok túlbuzgó bajnokai ellen emeli fel szavát. Természetesen a fricskái elől nem menekül semmi és senki, legyen az álszent joggyakorlat, elavult viselkedési forma, öltözködés, vagy éppen maga Shakespeare Vilmos. A hazug magatartásokat leleplező morális alapállásból a ráció jegeiben született színpadi vitáirata egy váratlan helyzetekkel átszőtt, látszólagos cselekménybe ágyazott vigjáték. Erdekes, szellemes és elevenben vágó, ahol az író által kénye-kedve szerint mozgatott marionettfigurák mint egy szellemi párba részvevői eszméket, magatartásformákat, pro és kontra érveket képviselnek.

Miről is van szó tulajdonképpen? Az angol tengerparti üdülőhelyen játszó történetben a felszín más, mint a valóság. Az emberek olyan mázzal kenik be arcukat, amilyenek a társadalom színét is bemutatta. Az őt látja őket, vagy amilyenek önmagukat látni szeretnék. S maszk alatt elfojtva bújkál valódijuk. A két síkon folyó színpadi és színészi játékot kell hihetően, szellemesen, humorosan és pörgően megvalósítani. Olyan ez, mint egy vívóasszó, ahol a színésznek nem bújnak bele egy-egy típus bőrébe, nem alakulnak át teljes lényükké, hanem más-más figurákká, hanem okos mérkőző felek módjára magukra veszik a vívópasztort, kezükbe az eszmék, gondolatok pengéit, s kezdődik az előkészítés, támadás, védekezés, ripost.

Bizonyára van ennek az előadásnak jó néhány gyengébb pontja. Így például nem eléggé kihegyezett stílus, Glória szerepének első felvonásbeli háttérbe szorítása, a pincér által megfogalmazott filozófiai gondolatok túlbuzgó bajnokai ellen emeli fel szavát. Természetesen a fricskái elől nem menekül semmi és senki, legyen az álszent joggyakorlat, elavult viselkedési forma, öltözködés, vagy éppen maga Shakespeare Vilmos. A hazug magatartásokat leleplező morális alapállásból a ráció jegeiben született színpadi vitáirata egy váratlan helyzetekkel átszőtt, látszólagos cselekménybe ágyazott vigjáték. Erdekes, szellemes és elevenben vágó, ahol az író által kénye-kedve szerint mozgatott marionettfigurák mint egy szellemi párba részvevői eszméket, magatartásformákat, pro és kontra érveket képviselnek.

Miről is van szó tulajdonképpen? Az angol tengerparti üdülőhelyen játszó történetben a felszín más, mint a valóság. Az emberek olyan mázzal kenik be arcukat, amilyenek a társadalom színét is bemutatta. Az őt látja őket, vagy amilyenek önmagukat látni szeretnék. S maszk alatt elfojtva bújkál valódijuk. A két síkon folyó színpadi és színészi játékot kell hihetően, szellemesen, humorosan és pörgően megvalósítani. Olyan ez, mint egy vívóasszó, ahol a színésznek nem bújnak bele egy-egy típus bőrébe, nem alakulnak át teljes lényükké, hanem más-más figurákká, hanem okos mérkőző felek módjára magukra veszik a vívópasztort, kezükbe az eszmék, gondolatok pengéit, s kezdődik az előkészítés, támadás, védekezés, ripost.

Bizonyára van ennek az előadásnak jó néhány gyengébb pontja. Így például nem eléggé kihegyezett stílus, Glória szerepének első felvonásbeli háttérbe szorítása, a pincér által megfogalmazott filozófiai gondolatok túlbuzgó bajnokai ellen emeli fel szavát. Természetesen a fricskái elől nem menekül semmi és senki, legyen az álszent joggyakorlat, elavult viselkedési forma, öltözködés, vagy éppen maga Shakespeare Vilmos. A hazug magatartásokat leleplező morális alapállásból a ráció jegeiben született színpadi vitáirata egy váratlan helyzetekkel átszőtt, látszólagos cselekménybe ágyazott vigjáték. Erdekes, szellemes és elevenben vágó, ahol az író által kénye-kedve szerint mozgatott marionettfigurák mint egy szellemi párba részvevői eszméket, magatartásformákat, pro és kontra érveket képviselnek.

Miről is van szó tulajdonképpen? Az angol tengerparti üdülőhelyen játszó történetben a felszín más, mint a valóság. Az emberek olyan mázzal kenik be arcukat, amilyenek a társadalom színét is bemutatta. Az őt látja őket, vagy amilyenek önmagukat látni szeretnék. S maszk alatt elfojtva bújkál valódijuk. A két síkon folyó színpadi és színészi játékot kell hihetően, szellemesen, humorosan és pörgően megvalósítani. Olyan ez, mint egy vívóasszó, ahol a színésznek nem bújnak bele egy-egy típus bőrébe, nem alakulnak át teljes lényükké, hanem más-más figurákká, hanem okos mérkőző felek módjára magukra veszik a vívópasztort, kezükbe az eszmék, gondolatok pengéit, s kezdődik az előkészítés, támadás, védekezés, ripost.

Bizonyára van ennek az előadásnak jó néhány gyengébb pontja. Így például nem eléggé kihegyezett stílus, Glória szerepének első felvonásbeli háttérbe szorítása, a pincér által megfogalmazott filozófiai gondolatok túlbuzgó bajnokai ellen emeli fel szavát. Természetesen a fricskái elől nem menekül semmi és senki, legyen az álszent joggyakorlat, elavult viselkedési forma, öltözködés, vagy éppen maga Shakespeare Vilmos. A hazug magatartásokat leleplező morális alapállásból a ráció jegeiben született színpadi vitáirata egy váratlan helyzetekkel átszőtt, látszólagos cselekménybe ágyazott vigjáték. Erdekes, szellemes és elevenben vágó, ahol az író által kénye-kedve szerint mozgatott marionettfigurák mint egy szellemi párba részvevői eszméket, magatartásformákat, pro és kontra érveket képviselnek.

Miről is van szó tulajdonképpen? Az angol tengerparti üdülőhelyen játszó történetben a felszín más, mint a valóság. Az emberek olyan mázzal kenik be arcukat, amilyenek a társadalom színét is bemutatta. Az őt látja őket, vagy amilyenek önmagukat látni szeretnék. S maszk alatt elfojtva bújkál valódijuk. A két síkon folyó színpadi és színészi játékot kell hihetően, szellemesen, humorosan és pörgően megvalósítani. Olyan ez, mint egy vívóasszó, ahol a színésznek nem bújnak bele egy-egy típus bőrébe, nem alakulnak át teljes lényükké, hanem más-más figurákká, hanem okos mérkőző felek módjára magukra veszik a vívópasztort, kezükbe az eszmék, gondolatok pengéit, s kezdődik az előkészítés, támadás, védekezés, ripost.

Bizonyára van ennek az előadásnak jó néhány gyengébb pontja. Így például nem eléggé kihegyezett stílus, Glória szerepének első felvonásbeli háttérbe szorítása, a pincér által megfogalmazott filozófiai gondolatok túlbuzgó bajnokai ellen emeli fel szavát. Természetesen a fricskái elől nem menekül semmi és senki, legyen az álszent joggyakorlat, elavult viselkedési forma, öltözködés, vagy éppen maga Shakespeare Vilmos. A hazug magatartásokat leleplező morális alapállásból a ráció jegeiben született színpadi vitáirata egy váratlan helyzetekkel átszőtt, látszólagos cselekménybe ágyazott vigjáték. Erdekes, szellemes és elevenben vágó, ahol az író által kénye-kedve szerint mozgatott marionettfigurák mint egy szellemi párba részvevői eszméket, magatartásformákat, pro és kontra érveket képviselnek.

Miről is van szó tulajdonképpen? Az angol tengerparti üdülőhelyen játszó történetben a felszín más, mint a valóság. Az emberek olyan mázzal kenik be arcukat, amilyenek a társadalom színét is bemutatta. Az őt látja őket, vagy amilyenek önmagukat látni szeretnék. S maszk alatt elfojtva bújkál valódijuk. A két síkon folyó színpadi és színészi játékot kell hihetően, szellemesen, humorosan és pörgően megvalósítani. Olyan ez, mint egy vívóasszó, ahol a színésznek nem bújnak bele egy-egy típus bőrébe, nem alakulnak át teljes lényükké, hanem más-más figurákká, hanem okos mérkőző felek módjára magukra veszik a vívópasztort, kezükbe az eszmék, gondolatok pengéit, s kezdődik az előkészítés, támadás, védekezés, ripost.

Bizonyára van ennek az előadásnak jó néhány gyengébb pontja. Így például nem eléggé kihegyezett stílus, Glória szerepének első felvonásbeli háttérbe szorítása, a pincér által megfogalmazott filozófiai gondolatok túlbuzgó bajnokai ellen emeli fel szavát. Természetesen a fricskái elől nem menekül semmi és senki, legyen az álszent joggyakorlat, elavult viselkedési forma, öltözködés, vagy éppen maga Shakespeare Vilmos. A hazug magatartásokat leleplező morális alapállásból a ráció jegeiben született színpadi vitáirata egy váratlan helyzetekkel átszőtt, látszólagos cselekménybe ágyazott vigjáték. Erdekes, szellemes és elevenben vágó, ahol az író által kénye-kedve szerint mozgatott marionettfigurák mint egy szellemi párba részvevői eszméket, magatartásformákat, pro és kontra érveket képviselnek.

Miről is van szó tulajdonképpen? Az angol tengerparti üdülőhelyen játszó történetben a felszín más, mint a valóság. Az emberek olyan mázzal kenik be arcukat, amilyenek a társadalom színét is bemutatta. Az őt látja őket, vagy amilyenek önmagukat látni szeretnék. S maszk alatt elfojtva bújkál valódijuk. A két síkon folyó színpadi és színészi játékot kell hihetően, szellemesen, humorosan és pörgően megvalósítani. Olyan ez, mint egy vívóasszó, ahol a színésznek nem bújnak bele egy-egy típus bőrébe, nem alakulnak át teljes lényükké, hanem más-más figurákká, hanem okos mérkőző felek módjára magukra veszik a vívópasztort, kezükbe az eszmék, gondolatok pengéit, s kezdődik az előkészítés, támadás, védekezés, ripost.

Bizonyára van ennek az előadásnak jó néhány gyengébb pontja. Így például nem eléggé kihegyezett stílus, Glória szerepének első felvonásbeli háttérbe szorítása, a pincér által megfogalmazott filozófiai gondolatok túlbuzgó bajnokai ellen emeli fel szavát. Természetesen a fricskái elől nem menekül semmi és senki, legyen az álszent joggyakorlat, elavult viselkedési forma, öltözködés, vagy éppen maga Shakespeare Vilmos. A hazug magatartásokat leleplező morális alapállásból a ráció jegeiben született színpadi vitáirata egy váratlan helyzetekkel átszőtt, látszólagos cselekménybe ágyazott vig